

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Gottlieb Christophori Harles Anthologia Graeca Poetica

Harless, Adolf Gottlieb Christoph

Baruthi, MDCCXCII.

VD18 13527622

Dionysii Hymnvs.

urn:nbn:de:gbv:45:1-18225

Διονυσίῳ ὕμνος εἰς Ἀπόλλωνα *).

Εὐφημεῖτω πᾶς αἰθήρ.

Οὔρεα, τέμπεα σιγάτω,

Γῆ, καὶ πόντος, καὶ πνοιαί,

Ἦχοι, φθόγγοι τ' ὀρνίθων.

Μέλει δὲ πρὸς ὑμᾶς βαίνειν

Φοῖβος ἀκροσεκόμας, ἀρχέτας.

Χιονοβλεφάρε πάτερ Ἄεξ,

Ποδός.

*) Suauissimum hunc hymnum ex recensione *Burretii* in *Histoire de l'acad. des Inscript.* tom. V. pag. 185. codice regio vsi, et *Brunckii* in *Analectis* tom. II. pag. 253. sq. reddidimus. Recepit eum, germanice vertit atque eruditè explicauit cl. *Degen* in edit. sua *Anacreontis*, *Altenburgi* 1787. 8. pag. 200. sq. et pag. 290. sqq. De *Dionysio*, et de hymno hoc vide quoque *Snedorf* de hymnis vet. gr. pag. 61. sqq. et pag. 68. sq. vbi recusatus est cum lectionis varietate, notis adpersis. *Koeppen* recepit eum in *Anthologiam* suam graecam, et explicuit tom. III. pag. 171. sqq. conf. *Herderi* zerstreute Blätter part. II. pag. 202. sq.

1. Vt in *Bionis* carmine I. in *Adonim* omnis natura ad luctum communem propter illius obitum prouocatur; ita in hoc hymno, *Apolline* aduentante, omnes naturae partes silere iubentur.

7. Ab hoc versu incipit hymnus. Elegans est et valde poetica pictura orientis diei, aurorae, quae nobis prima luce adparens lucida albaque videtur, (hinc audacter *niueum supercilium* illi tribuitur,) et solis orientis. *Phoebus* dicitur regere roseum currum, cum (nam ὑπὸ est h. l. pro μετὰ) equis alatis, propter celeritatem. Audacius tamen canit πῶλον πρᾶνός ὑπ' ἵχνεσι. *Ouid.* Trist. III. 5. 55. Hunc utinam nitidi solis praenuntius ortum adferat admissio *Lucifer* albus equo. *Tibull.* 1. 3. 93. — hunc utinam nobis *Aurora* nitentem *Luciferum* roseis candida portet equis. conf. *sch. Heyne* ad *Tibulli* locum. — ἀντιζ,

- 10 Ροδόεσσαν ὅς ἄντυγα, πῶλῶν
 Πτανοῖς ὑπ' ἵχνεσι, διώκεις,
 Χρυσέαισιν ἀγαλλόμενος κόμαις,
 Περὶ νῶτον ἀπείριτον ἔρανθ.
 Ἀκτῖνα πολύτροφον ἀμπλέκων,
 Αἴγλας πολυκερδέα παγὰν
 15 Περὶ γαῖαν ἀπασαν ἐλίσσων.
 Ποταμοὶ δὲ σέθεν πυρὸς ἀμβρότης
 Τίττεσσιν ἐπήρατον ἀμέραν.
 Σοὶ μὲν χορὸς ἔυδιος ἀσέρων
 Κατ' Ὀλύμπῳ ἀνακτα χορεύει,
 20 Ἄνετον μέλος αἰὲν αἰείδων,
 Φοιβῆϊδι τερπόμενος λύρα.

Γλαν.

h. l. pars pro toto n. *curru* (vt *Theocr.* II. 166. vbi v. not.) posita est. Nam *ἄντυξ* proprie est orbiculus summæ curuli sellæ additus eamque cingens, sed proprie tamen eius cacumen aliquod eminentius ex anteriore parte, vel, geminum ad vtrumque latus, cui, si consistere currum oportet, habena circumligari possent, vt verbis utar *Hemsterhusii* ad *Luciani dialog. deor.* tom. I. p. 279. vbi copiosius id voc. explicat. — Hinc poeta aequè audacter coelo tribuit νῶτον, *dorsum*, de qua dicendi consuetudine veterum v. *Klotz* ad *Tyrtæum* pag. 65.

13. — παγὰν — poetice et cum efficacia pro *curru* *ducis*, et quanta vis est in epitheto πολυκερδέα, *multum lucri adferentem*! h. e. totum orbem illuminas et facis, vt terra multos proferat fructus frugesque.

17. Poetica descriptio cursus siderum nocturni. v. *Koerppen* l. c. ad *Sophoclis* chorum ex *Antigone* pag. 34. et de coelesti musica egi in *Opusc.* p. 164. sqq. — pro ἀνακτα malint *Herder* et *Koerppen* ἀνακτι, in honorem *Apollinis* duci illam choream. Atqui *Apollo* veluti proprio nomine ἀνάξ adpellabatur. v. *Biagi Monumenta gr.* ex *Museo Nanii.* Romæ 1785. 4. pag. 174. sqq.

Γλαυκά δὲ πάροιθε Σελάνα
 Χορόν ὦρion ἀγεμονέει,
 Λευκῶν ὑπὸ σύρμασι μόσχων·
 Γάνυται δὲ τέ οἱ νόος εὐμενῆς
 Πολυοίμονα κόσμον ἐλίσσων.

25

Μεσομήδης ὕμνος εἰς Νέμεσιν *).

Νέμεσι πτερόεσσα, βίς ῥοπαῖ,
 Κυανῶπι θεὰ, θύγατερ Δίκας,
 Ἄ κῆφα φρυάγματα θνατῶν
 Ἐπέχεις ἀδάμαντι χαλινῶ,
 Ἐχθυσά θ' ὕβριν ὀλοὰν βροτῶν,
 Μέλανα φθόνον ἐκτὸς ἐλαύνεις·
 Ὑπὸ σὸν τροχὸν ἄσατον, ἀσιβῆ,
 Χαροπαῖ μερόπων σρέφεται τύχα.
 Λήθυσσα δὲ παρ πόδα βαίνεις,
 Γαυρέμενον ἀνχένα κλίνεις·
 Ὑπὸ πῆχυν αἰεὶ βίοτον μετρεῖς,

1

5

10

F 2

Νεύεις

23. συρμ. μοσχ. h. e. currentibus bobus. Rara vero, at forsan antiqua, est imago, lunam curru, a bobus ducto, vehi. Sed notante Koeppenio, Luna ipsa vocabatur βούς, μόσχος.

25. compara supra, Orphei H. VII. 7 et 9.

*) De hoc hymno v. Fabricii B. Gr. vol. II. pag. 130. ibique adscripta, Brunck. Anal. II. pag. 292. unde typis repetendum curauimus, H. Herder zerstreute Blätter II. Sammlung, pag. 234. sq. coll. Ios. Mar. Suaresii Praefestes antiquae libr. II. Romae 1655. 4. cap. 14 et 15. pag. 38. sqq. Snedorf de hymnis vet. gr. pag. 70. sq. Degen ad Anacr. I. c. et Koeppen in Anthol. gr. part. III. pag. 177. sqq. vbi bene explicatur.

